

Како почнаа процесите за решавање на конечниот статус на косовскиот протекторат, така се активира и целиот корпус радикални компоненти кај екстремните сили на Балканот, за вршење притисок врз целиот проект. Заплашувања, закани, ултиматуми, проекти за нови разградби, а не за интеграции. Што ти е Балканот? Само за во Европа е. Наоѓајќи ја генезата и основата на досегашните балкански драми изминативе две децении, неизбежно е да се направат хронологији и ретроспективи на процесите кои ни се случуваа и неколкукратно преповторуваа. Имено, на секој вооружен судир му претходеше активна агресивна политика и медиумска подготовка. Последниве неколку месеци одредени добро информирани разузнавачки служби известуваат дека екстремните организации од Полуостровот наскоро ќе тргнат во четврта офанзива на православниот свет на овие простори. Но, не само тие. Како политичка поткрепа и претходница на евентуалните нови случувања регионот веќе го посетија најпознатите западни замаскирани демократи, Дорис Пак, припадници на воениот совет на поранешната Клинтонска администрација, претставници на Генералштабот на Република Албанија,

предводници на мрежата на Ал Каида за Балканот и др. Во Сараево веќе се забележани чести комуникации меѓу арапските исламски организации со ветераните од босанската армија. Една источна служба се прашува - дали на православниот свет на Балканот му се подготвува сеопшт напад? Целата операција се врзува под терминот бриселско-исламска коалиција. Истрчувањето на Црна Гора со референдумското изјаснување за независност може да биде одличен полигон за почетокот на новата балканска драматургија надополнета со косовските случувања, кои добиваат на интензитет. Но, одредени познавачи на приликите ќе речат и дека официјална Подгорица, барем привремено, би можела да биде изземена од целата констелација, од причина што во последно време таа се врзува за Ватикан преку т.н. секта на Мираш Дедеиќ, но и со хрватската дипломатија. КФОР на Косово буквално е занемен пред новите воени маневри на радикалните формации, па воопшто не изненади одлуката на УНМИК за забрана за движење на неговиот персонал во ризичните области во Покраината. Една веродостојна информација вели дека првите случувања би требало да почнат во Република Српска, со дипломатско

кои се почнати и како? Постои предлог-документ кој потекнува од источниот православен свет, сè уште необјавен, во кој се препорачува создавање Заедничка команда на копнените сили на армиите на Србија и Црна Гора, Република Српска и Македонија. На здружувањето на терористичките формации и нерегуларните армии на Муџахедините на овие простори мора да се одговори со заедничко дејствување на оние сили на кои им се заканува слична опасност. Колку договори досега се потпишани и истовремено погазени од оние структури, кои инсистирале на донесувањето на таквите спогодби? Време е да се стави крај на ваквите авантури. Дејтонскиот договор од 1995, Кумановскиот од 1999, Охридскиот од 2001 година, се само преодни мирољубиви решенија за видоизменување на состојбите во регионот. Кога одредени параграфи од тие договори им пречат на загрозените етнички заедници, а за кои претходно и сами се согласиле дека се одлични, тогаш на помош тие ги повикуваат нивните шефови од Западот, кои за големи суми ќе ги натераат да проговорат во духот на следното - нешто не е во духот на договорот. Ќе почнат да се измислуваат нови варијанти на читање на исти-

Последниве неколку месеци доброинформираниите разузнавачки служби известуваат дека екстремните организации од Полуостровот наскоро ќе тргнат на христијаните на овие простори. Дејтонскиот договор од 1995, Кумановскиот од 1999, Охридскиот од 2001 година, се само преодни мирољубиви решенија за видоизменување на состојбите во регионот. Сите досегашни мировни договори за Балканот ќе паднат во вода. Тукашните народи се наоѓаат во ненормална ситуација. Господа од властите, ова не е демократија, ова е автократија. Па, зарем денешна Македонија личи на Македонија?

Пишува: **Мишко ТАЛЕСКИ**

неутрализирање на моќта на овој босански ентитет и негово претопување во една унитарна Босна. Педи Ешдаун, пред повлекувањето од функцијата во Сараево, ги постави темелите за укинување на српскиот ентитет во Босна, како удар против православната српска кауза. За да може акцијата да биде што поуспешна и со што помалку загуби, претходно треба да се ослабне и да се растури воено-полицискиот врв во Бања Лука. Она што Ешдаун го направи во Босна, Петерсен сè уште го спроведува на Косово. Во Македонија, пак, повторно се врши обука на нови борци, кои потоа ќе се уфрлуваат таму каде што е потребно. Сè ова е во завршна фаза. На повидок се нови искушенија. Некој се подготвува за гола борба за опстанок на овие простори. Ќе поставиме неколку прашања. Ќе исчезне ли Република Српска од босанската мапа, ќе биде ли наметнато решение за косовскиот проблем, ќе биде ли поделена и уништена Македонија во овие грозоморни проекти кои стапуваат на сила? Поттикнувачот на тие процеси е убеден дека е на дофат на таа цел. Но, еве уште едно интересно прашање. Може ли некој да се спротивстави не на таквите идеи, туку проекти,

ЧЕТВР ВРЗ ПР СВЕТ И

от тој договор и на крај ќе се донесе нова варијанта која нема да значи ништо друго освен кршење на веќе постигнатата спогодба. Со таквите нови моделирања се уништуваат држави. Во Македонија владејачката ДУИ веќе два пати се оправдува дека неистакнувањето на државното знаме било техничка грешка, еднаш на партискиот Конгрес и втор пат на денот на албанското знаме. ДУИ го прекрши Законот за кој сама се закануваше дека ќе има огромни последици доколку не се донесе. Кој ќе одговара за прекршувањето на Уставот? Каде е сега власта да ја потегне работата? Или само новинарите ќе се казнуваат со затворски казни затоа што ја зборуваат вистината,

На повидок се нови искушенија. Некој се подготвува за гола борба за опстанок на овие простори. Дали на православниот свет на Балканот му се подготвува сеопшт напад? Некој свесно инсталира модели на идно дестабилизирање на регионот. Колку денес сме способни сами да се одбраниме од нов бран на екстремизам, како оној од 2001 година? Нè трансформираа и нè редуцираа, дали на крај, на дното на цедилото ќе останеме повторно само ние?

ЌЕ ДОЗВОЛИ ЛИ МНОЗИНСКИОТ МАКЕДОНСКИ НАРОД ДА СТАНЕ ЗАГРОЗЕНА ЕТНИЧКА ЗАЕДНИЦА?

а оние вистинските прекршители на законите ќе се вреднуваат и ќе се унапредуваат? Господа од власта, ова не е демократија, ова е автократија. Низ регионот се поставуваат нови владејачки режими. Некаде марионетски и сервилно

иднина. Народите на Балканот се наоѓаат во ненормална ситуација. Европа само ги залажува со своите долги и банални ветувања дека еден ден целиот регион ќе го интегрира во своите пазуви доколку навреме се реализираат рефор-

ТА ОФАНЗИВА АВОСЛАВНИОТ А БАЛКАНОТ!

поставени од западните номенклатури, некаде профашистички и задоени со идеите на исламскиот фундаментализам. Тој процес го стимулираат и го поттикнуваат т.н. западни демократии и цивилизации. Голем срам. На почетокот на XXI век да се профилираат и да се промовираат марионетски режими со профашистичка и фундаментална основа е повеќе од перверзија. Некој свесно инсталира модели на идно дестабилизирање на регионот, кое и во наредниот период ќе ѝ задава сериозни главоболки на Европа. Тогаш, има ли основа загрозените од ваквите решенија постојано да остануваат да живеат во страв и неизвесност, да влегуваат во несигурна

мите во општествата. На балканските народи не им требаат ветувања. Ние повеќе не можеме да ги издржиме реформите кои сè повеќе и повеќе ни се наметнуваат како на народ, како на држава. Петнаесет години да се прават реформи, да ви го слабеат имунолошкиот систем преку понизни пари кои утре тројно ќе ви ги наплатат, навистина е неподносливо. На народот му се потребни вистински акции. Ублажување на загорчениот живот. Доколку се продолжи со истата фразеологија и спроведување реформи кои ќе ни го дотолчат и онака затолченот живот, е тогаш повеќе нема да се видат ниту Бучко, ниту Бранко, ниту Никола, ниту Ахмети. Сите во неврат ќе

отидат. Државата конечно треба да преземе една нормална реакција, која нема да биде компатибилна со она што отсекогаш како решение ни се наметнувало однадвор. Па, погледнете, зарем денешна Македонија личи на Македонија? Сите мировни договори потпишани досега на Балканот ќе паднат во вода. Дејтонскиот веќе се урива, се бара ревизија за него, Резолуцијата 1244 за Косово е згазена одамна и не се почитува во ниту еден дел. Зошто тогаш Охридскиот би опстанал? Секојдневно сме сведоци на нови притисоци за нови проект-решенија во негови рамки, кои треба уште толку да ги ослабнат постулатите на државноста. Македонскиот дел од политичките елити ја прифаќа играта и за да обезбеди мир во куќата распродаде сè што е национално и обележје на мнозинскиот македонски народ. Класични предавства за кои немаат мандат по ниту еден основ. Оттука, произлегуваат предлозите на источните земји до православните држави на Балканот да се создаде нов, овој пат, воен договор кој ќе има цел да ги неутрализира девијантните сили, кои се подготвуваат за нов удар кон земјите поединечно. Се проценува дека за вистинска заштита на земјите од екстремниот фундаментализам и меѓународната заедница треба да поддржи едно такво решение. Се разбира, ова е тешко остварливо ако се има предвид фактот дека Македонија аплицира за скорешен влез во НАТО кој, пак, од оваа дистанца не ѝ гарантира никаков безбедносен чадор од напливот на новиот тероризам. Противници на идејата за консолидирање на редовите меѓу земјите од регионот против тероризмот на нашиве простори се т.н. глобалисти кои притискаат да се претопиме во безлична маса, која ќе нема моќ да им возврати на процесите кои нè уништуваат. Не беше залуден западниот проект за трансформирање и наводно професионализирање на армиите на Македонија, Србија и Црна Гора и Босна и Херцеговина. Овие земји не треба да имаат доволна воено-полициска моќ за да можат самостојно да возвратат на ударите на екстремните паравојски, кои спонзорствата за акции ги добиваат токму од организациите кои сакаат нов Балкан. Скопје, Белград, Загреб и Сараево ги прифатиле игрите и се трансформираа на воен план. Колку денес сме способни сами да се одбраниме од нов бран на екстремизам, како оној од 2001 година, можеме само да нагаѓаме и да претпоставуваме. Ќе нè бранат ли НАТО, КФОР, ПРОКСИМА? Ќе си ги свиткаат опашките како лисиците и ќе ни речат - проблемите треба сами да си ги решавате. Откако и нè трансформираа и нè редуцираа, на крај, на дното на цедилото ќе останеме повторно само ние.